U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2010, č. j. 1632/10, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 186/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 20. 8. 2010, doručeným městskému soudu dne 23. 8. 2010, se žalobce (dále též navrhovatel) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), konkrétně navrhl, aby městský soud rozhodl o žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 18. 7. 2010 ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované. Uvedl, že předmětná žádost je přednostní v projednání, tak aby vzhledem k hrozbě újmy byl procesní prostředek účinný. Právní zájem byl projeven. Domoci se včasného vydání rozhodnutí nelze jinak, než tímto návrhem Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Městský soud v Praze ve vyjádření k návrhu popsal dosavadní průběh řízení a zejména zdůraznil, že žalobce v rámci podané žaloby nepožádal o osvobození od soudních poplatků, pročež byl vyzván k zaplacení soudního poplatku a současně byl poučen o možnosti a způsobu osvobození. Teprve po 23. 8. 2010, kdy žalobce soudu předložil požadované prohlášení o majetkových poměrech, mohl soud konat další úkony v řízení, tedy rozhodnout o osvobození žalobce od soudních poplatků a vyzvat žalovanou, aby se vyjádřila k návrhu na přiznání odkladného účinku a též k žalobě samotné, a předložila správní spis. Takto soud žalovanou vyzval dne 30. 8. 2010. Soud tak dosud nemá vyjádření žalované k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, bez něj přitom nemůže o návrhu rozhodnout a učinit tak úkon, který je předmětem návrhu na určení

lhůty. Po obdržení požadovaného vyjádření městskému soudu již nic nebude bránit ve vydání rozhodnutí o odkladném účinku. To, že soud toto vyjádření zatím nezískal, má přitom příčinu především v jednání žalobce samotného, který nezaplatil soudní poplatek a zároveň nepožádal o osvobození od soudních poplatků a nedoložil své majetkové poměry. Otázku soudního poplatku je přitom třeba řešit přednostně, a to ještě před tím, než se soud začne zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku. Návrh na určení lhůty proto městský soud považuje za nedůvodný a navrhl, aby byl zamítnut.

[3] Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 18. 7. 2010, doručenou městskému soudu dne 21. 7. 2010, domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zrušila určení advokátky k poskytnutí bezplatné právní služby žalobci podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Současně žalobce navrhl přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce však nezaplatil soudní poplatek, ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud proto žalobce vyzval usnesením ze dne 12. 8. 2010 (č. l. 6), aby ve lhůtě 3 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč. Zároveň žalobce přípisem z téhož dne (č. l. 5) poučil, že ve věci nepožádal o osvobození od soudních poplatků, přičemž pokud tak učiní, postačí ohledně prokázání majetkových poměrů odkázat na aktuální listiny u soudu již uložené. V reakci na tyto úkony soudu, jež obdržel dne 19. 8. 2010, žalobce soudu dne 23. 8. 2010 jednak předložil prohlášení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech, v jehož rámci též výslovně požádal o osvobození od soudních poplatků, jednak podal předmětný návrh na určení lhůty. Městský soud poté dne 30. 8. 2010 usnesením (č. l. 10) žalobci přiznal osvobození od soudních poplatků, a dále vyzval (č. l. 11) žalovanou, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy zaslala stanovisko k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a ve lhůtě dvou měsíců předložila správní spis a vyjádření k žalobě. Téhož dne městský soud předmětný návrh na určení lhůty se svým vyjádřením a spisem postoupil Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž byl doručen dne 6. 9. 2010.

[4] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.¨

[5] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[6] Pro posouzení postupu městského soudu z uvedených hledisek je v daném případě podstatné, že městský soud věc nepochybně a v souladu s § 56 odst. 1 s. ř. s. předřadil před ostatní věci a bezprostředně po podání žaloby se jí zabýval. Jeho postup byl přitom v prvé fázi zásadně ovlivněn skutečností, že žalobce nezaplatil soudní poplatek za žalobu a současně však ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků. Problematiku splnění této podmínky řízení přitom městský soud řešil bez významné časové prodlevy po zahájení řízení. Poté, co žalobce dne 23. 8. 2010 předložil prohlášení o majetkových poměrech a požádal o osvobození od soudních poplatků, učinil soud dne 30. 8. 2010, tedy

opět bez prodlení, další procesní úkony, tj. přiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a současně vyzval žalovanou, aby se vyjádřila k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby (neboť podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud rozhoduje o přiznání odkladného účinku po vyjádření žalovaného) a k žalobě samotné a též aby předložila spisový materiál. Z uvedeného je zřejmé, že všechny shora uvedené nezbytné procesní úkony činil městský soud bez zbytečných průtahů a v přiměřených lhůtách. Městskému soudu tak nelze přičítat k tíži dosavadní délku řízení, k jeho nežádoucímu prodlužování naopak v daném případě dochází spíše podáním předmětného návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[7] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v řízení před městským soudem k průtahům nedochází a proto žalobcův návrh na určení lhůty zamítl podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu